

พระราชบัญญัติ

โอนที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน
ในท้องที่ตำบลสะเตงนอก อำเภอเมืองยะลา จังหวัดยะลา
ให้แก่nayจ้องเกาะหิน แซ่จ้อง พ.ศ. ๒๕๑๖

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๓ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๑๖

เป็นปีที่ ๒๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มี
พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรโอนที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของ
แผ่นดิน ในท้องที่ตำบลสะเตงนอก อำเภอเมืองยะลา จังหวัด

เล่ม ๕๐ ตอนที่ ๔๐ ราชกิจจานุเบกษา ๑๓ เมษายน ๒๕๑๖

ยะลา ให้แก่นายจ้องเกาะหัน แซ่จ้อง เพื่อแลกเปลี่ยนกับที่ดิน
ของนายจ้องเกาะหัน แซ่จ้อง

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้
โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติโอน
ที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ในท้องที่ตำบลสะเตง-
นอก อำเภอเมืองยะลา จังหวัดยะลา ให้แก่นายจ้องเกาะหัน
แซ่จ้อง พ.ศ. ๒๕๑๖”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจาก
วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้โอนที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน
ในท้องที่ตำบลสะเตงนอก อำเภอเมืองยะลา จังหวัดยะลา เนื้อ
ที่ ๓ งาน ๖๘ ตารางวา ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราช
บัญญัตินี้ ให้แก่นายจ้องเกาะหัน แซ่จ้อง

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการ
ตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ถนอม กิตติขจร

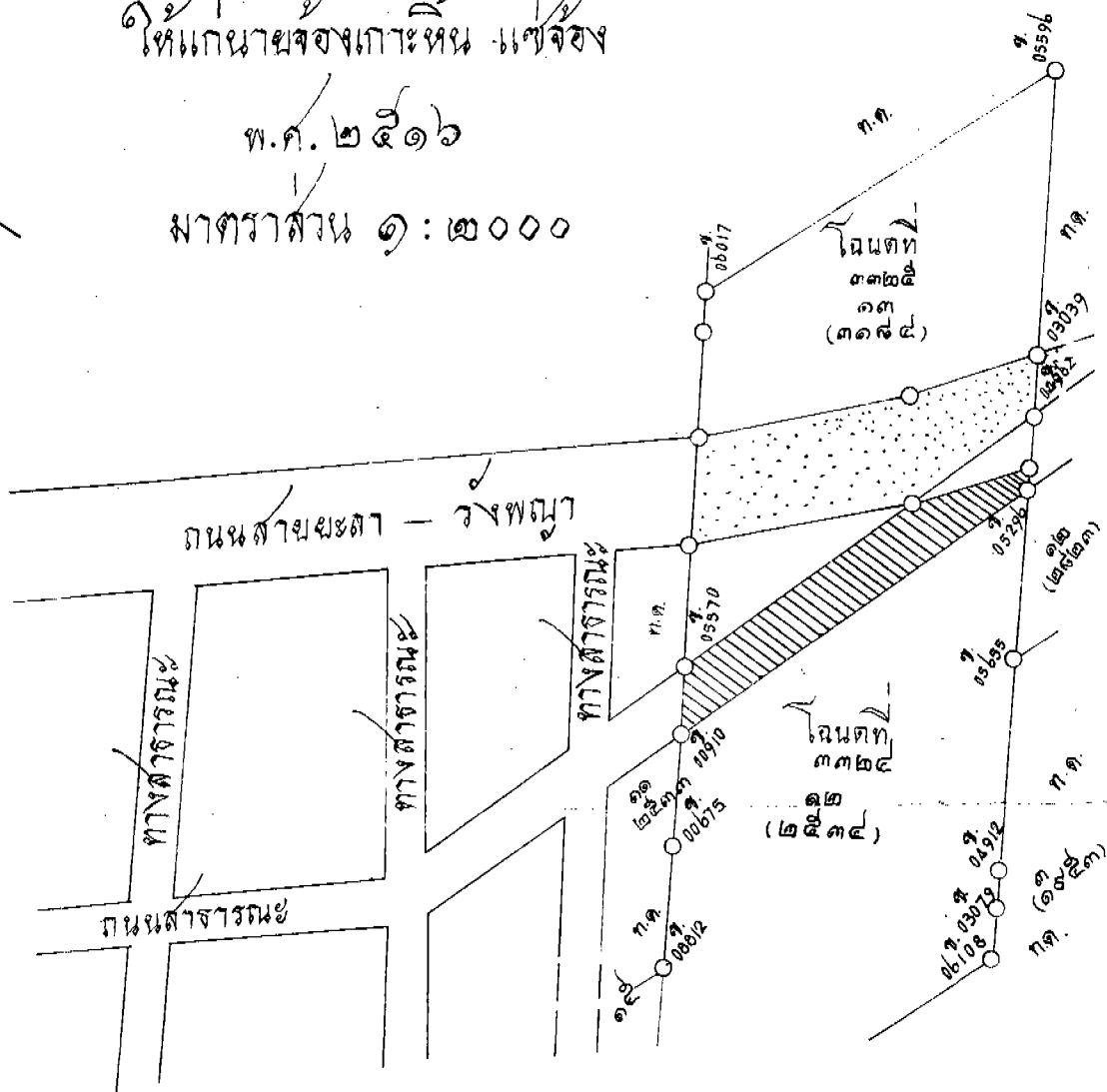
นายกรัฐมนตรี

แผนก

ทำนุบำรุงพระราชนิพนธ์อันเป็นมรดกของแผ่นดิน
ในท้องที่ตำบลสระเตืองนอก อำเภอเมืองนรา จังหวัดนรา
ให้แก่นามของเกาะแห่งนี้ แลจง

พ.ศ. ๒๕๑๖

มาตราส่วน ๑ : ๒๐๐๐

๒
๑๕๖๗๘๙๗๕

เจตทตฺตงฺเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่โอนให้แก่นายจวงเกาหยง แซ่จวง
เนื้อที่ ๓ งาน ๖๘ ตารางวา

^๑เจตาคณของนางจางเกาเหิน ^๒แต่จง ^๓ยกให้เป็นถนนสาธารณะ
^๔เลขที่ ^๕๑ ^๖ไร่ ^๗งาน ^๘๓๑ ตารางวา

เล่ม ๕๐ ตอนที่ ๔๐ ราชกิจจานุเบกษา ๑๓ เมษายน ๒๕๑๖

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ทางราชการจะตัดถนนสายยะลา-วังพญา ขนใหม่ ให้เป็นเส้นตรงเพื่อให้เหมาะสมกับผังเมือง และสะดวกแก่การคมนาคมยิ่งขึ้น และการตัดถนนสายนี้ต้องตัดผ่านเข้าไปในที่ดินของนายจ้องเกาะหิน แซ่จ้อง เนื้อที่ประมาณ ๑ ไร่ ๒ งาน ๓๑ ตารางวา ซึ่งนายจ้องเกาะหิน แซ่จ้องยินดียกให้เป็นสาธารณประโยชน์เพื่อแลกเปลี่ยนกับที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่เป็นถนนอยู่เดิม เนื้อที่ประมาณ ๓ งาน ๖๘ ตารางวา จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติ